

Diakonát 17. júna 2017 o 15:00 hod.

Milý otec biskup, drahí ordinandi, rodičia, príbuzní, profesori, predstavení seminára, oltárni bratia, milí bohoslovci, sestričky, milí veriaci!

V liste sv. Pavla apoštola Rimanom čítame: „*Neprijali ste ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale prijali ste ducha synovstva, v ktorom voláme: Abba, Otče.*“ (Rim 8, 15). Ak sme prijali ducha synovstva, to znamená ducha slobody. Veľmi dôležitým znakom synovstva je sloboda. Je to úžasný Boží dar a treba ho zodpovedne užívať. Je vhodné, aby sme sa nad týmto darom zamysleli.

Všetky dary, či talenty, ktoré nám Boh dáva možno užívať, zneužívať alebo nepoužiť, teda zakopať. Podobne je to aj so slobodou. Sloboda sa použitím mení na povinnosť a splnením povinnosti na užitočnosť. Nepoužitá sloboda je neužitočnou a možno aj premrhanou nerozhodnosťou.

Ako príklad si vezmime farmára, ktorý má zemiaky. S tými zemiakmi môže slobodne nakladať. Môže ich zasadiť, môže ich predať, môže ich použiť pre kuchyňu. Keď ich zasadil, vykonal rozhodnutie, ním využil slobodu. Tá skončila, lebo sa premenila na povinnosť o zasadené zemiaky sa starať. Zodpovedné plnenie povinnosti prináša úžitok, ktorým je bohatá úroda. Keby po zasadení prestal mať o ne záujem, žeby ich ani neošetroval, ani nevykopal, úžitok by nebol. Vykonať slobodné rozhodnutie a potom neplniť z toho plynúce povinnosti je zneužitím slobody.

Keby si v tejto veci príliš chránil slobodu, svoje zemiaky by nezasadil, aby ich mohol predať, nepredal by ich, aby mohol o nich ešte inak rozhodnúť. Nakoniec prejde čas a zemiaky zhnijú, čo je škoda. Nepoužil by slobodu, lebo vie, že použitím by sa ona premenila na záväzok, na povinnosť a toho sa bojí, preto sa nerozhodne. Nepoužitá sloboda je premrhaná sloboda.

Pán Ježiš pri jednej príležitosti povedal toto: „*Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo*“ (Lk 9, 62). Položiť

ruku na pluh a neobzerať sa, znamená vykonať záväzné rozhodnutie a poctivo znášať všetky následky tohto rozhodnutia až do konca. Kto toto nedokáže, nie je užitočný ani pre Božie kráľovstvo, ani pre spoločnosť, ani pre firmu, ani sám pre seba.

V našom živote je množstvo krátkodobých rozhodnutí. Aj keď sú krátkodobé, treba sa k nim stavať poctivo. Niektoré rozhodnutia sú však celoživotné a tie sa musia brať veľmi vážne.

Milí ordinandi, takéto celoživotné rozhodnutie uskutočňujete v tejto chvíli. Doteraz ste boli slobodní. Mali ste možnosť rozhodnúť sa pre manželstvo, či pre zasvätený život mimo manželstva. O pár okamihov vykonáte rozhodnutie pre zasvätený život v diecéze. Vaša sloboda sa dnes mení na celoživotnú povinnosť v službe diecézy. Ak túto povinnosť budete po celý život poctivo plniť, stanete sa mimoriadne užitočnými Božími spolupracovníkmi pri budovaní Božieho kráľovstva a pre spásu nesmrteľných duší.

Z vášho rozhodnutia sa teší Kristova Cirkev, teší sa veriaci Boží ľud, tešia sa Boží anjeli. Svoju slobodu ste premenili na povinnosť. Nebojte sa tejto povinnosti. Ak sa vy budete snažiť, Pán Boh vás bude sprevádzať, posilňovať i ochraňovať.

Obrazne povedané, ruky sa kladú na pluh vtedy, keď je jar. Vy všetci štyria prežívate svoju mladosť, teda svoju životnú jar. Máme veľkú radosť, že ste boli ochotní teraz položiť ruky na pluh. Zo srdca vám prajeme a úprimne prosíme Boha, aby Vás posilňoval. Vás prosíme, aby ste sa za ničím neobzerali, ale mali oči upreté stále na Pána Boha a na potreby nesmrteľných duší. Takto upriamený pohľad vám pomôže vytrvať vo vašom rozhodnutí až do konca vášho života. Ak by ste sa začali v živote obzerať a prestali si plniť záväzky vyplývajúce z vášho dnešného rozhodnutia, svoju slobodu by ste zneužili. Vaša bytosť by bola v Božom kráľovstve nepríjemnou ruinou.

Podobne je to aj vtedy, keď sa mladý muž, nazvime ho Jakub, rozhodol oženiť sa s Máriou, použil slobodu, ktorá tým skončila, lebo sa zmenila na povinnosť byť po celý život verným manželom

a zodpovedným otcom. Keď túto povinnosť poctivo splní, vychová charakterné potomstvo, stane sa neuveriteľne užitočným a pre svoju rodinu nenahraditeľným. A nielen pre rodinu, aj pre spoločnosť i pre Božie kráľovstvo.

Ak sa po sobáši začne obzerať po iných a po čase sa rozvedie, zostane po ňom nešťastné rumovisko. Zostane opustená žena so zlomeným srdcom a zostanú sirotky žijúceho otca. On sa stane nešťastím pre seba, pre svoju rodinu i pre spoločnosť. To preto, že položil ruku na pluh a obzeral sa. Vykonal životné rozhodnutie a nebral ho vážne.

Pre nedostatok viery, ľudia žijú, akoby Boha nebolo, neberú vážne svoje celoživotné rozhodnutie. Neberie sa vážne manželstvo, teda povolanie otca a povolanie matky a neberie sa vážne ani kňazské, či rehoľné povolanie.

Manželský rozvod sa dnes už nepovažuje za tragédiu a aj na odchod z kňazstva, či rehole sme si už tiež zvykli ako na čosi, čo sa predsa stáva a za nešťastie to nepovažujeme. Uvedomme si, že v očiach Božích toto všetko tragédiou je. A tí, čo majú živú vieru, to vždy budú vnímať ako veľké nešťastie.

Vo svojom živote máte nasledovať svojho majstra - Krista ukrižovaného. Na kríž pribitý Ježiš je celkom pozbavený slobody. Uvedomme si, že Pána Ježiša na kríž pribila viac láska, než klnce. Z lásky k nám sa dal pripraviť o slobodu. Láska je taká, že sa pre dobro iných vie zrieknuť slobody a pripútať sa k povinnostiam.

Koľkí ľudia z lásky k svojim chorým rodičom alebo deťom alebo k chorému manželskému partnerovi sa úplne zrieknu svojej slobody a ako ošetrovatelia sa dokážu pripútať k ich lôžku, aby chorý nebol sám, a aby mu pomohli ťarchu choroby znášať. Podobajú sa tým Pánu Ježišovi pribitému na kríž, lebo sa slobody zriekajú dobrovoľne - z lásky.

Pánu Ježišovi pribitému na kríž sa podobajú aj všetci tí, ktorí sa pri výkone svojho povolania zriekajú slobody, aby spoľahlivo a zodpovedne plnili svoje poslanie. Sú takto z lásky „uväznení“ v nemocniciach, na železnici a na mnohých ďalších pracoviskách.

Milí ordinandi, opravdivo užitoční budete až vtedy, ak potreby Božieho kráľovstva, duchovné potreby veriacich, pripomínam: **duchovné** potreby veriacich budú pre vás dôležitejšie než vaše osobné voľno, či nejaký koníček. A ak predsa koníček, nech ním bude teológia a dobro duší. Príkladom nech sú nám obetavé matky, ktorých koníčkom je vždy dobro detí.

Milí bratia a sestry, milí veriaci !

Na Vás sa obraciam, aby ste boli pre svojich kňazov nápomocní. Modlite sa za nás a pomáhajte nám. Podporujte v našom živote to, čo je skutočne kňazské. Nikdy neobdivujte kňaza preto, že je urastený, to nie je jeho zásluha, nechváľte ho za to, že dobre lyžuje, či šoféruje, za toto ešte nemusí byť dobrým kňazom. Týmto spôsobom môžete pokaziť mnohých. Vážte si ho preto, že robí to, čo je úlohou kňaza a že sa správa tak, ako sa na kňaza sluší. Môžete urobiť veľa preto, aby kňaz, ktorý účinkuje vo vašej farnosti svoje povolanie nikdy neopustil. Budte pre neho dobrým zázemím, aby sa medzi vami v povolaní upevňoval. On vás zas bude povzbudzovať, aby ste boli pevní v manželskej vernosti. Kto rozbije manželstvo alebo kto zničí kňazské povolanie, spôsobí veľmi bolestivú ranu v Božom kráľovstve, ktorá sa lieči po celé generácie. Milí ordinandi, aj vy milí veriaci, majme to všetci na pamäti.

Veriaci sú veľkou oporou pre kňaza, veľkým povzbudením pre neho, ale môžu byť preň aj veľkým pokušením.

Nakoniec ďakujem Vám rodičia, ktorí ste týchto ordinandov vychovali, že ste im odovzdali dar viery a že ich darujete do služieb Cirkvi. Ďakujem aj farnostiam uprostred ktorých oni vyrástli. Boli ste totiž dobrou pôdou, aby v srdciach týchto mladých mužov semeno povolania vyklíčilo a vyrástlo.

-x-